

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 36C/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119217811
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7119217811.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v spore žalobkyne: E.. A. C., F.. XX.X.XXXX, T. H. XXXX/X, P., zastúpená JUDr. Jaroslavou Plažákovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Hlavná 40, Košice proti žalovanému: D.. Ľ. H., F.. XX.X.XXXX, T. H. XXXX/X, P., o zrušenie práva spoločného nájmu družstevného bytu

rozhodol:

I. Zrušuje právo spoločného nájmu družstevného bytu č. X nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na ulici H. X R. P., pozostávajúceho z troch izieb, kuchyne a príslušenstva.

II. Určuje, že výlučnou nájomkyňou družstevného bytu č. X, na X. poschodí bytového domu na ulici H. X R. P. a výlučnou členkou Územného bytového družstva Košice - Ťahanovce, Bukureštská 1, 040 13 Košice je žalobkyňa.

III. Žalovaný nemá nárok na bytovú náhradu.

IV. Žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podanou žalobou sa domáhala zrušenia práva spoločného nájmu k družstevnému bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na ulici H. XXXX/X, P.; bytový dom zapísaný na LV č. XXXX pre katastrálne územie Ť., Z. P. - J. Ť., Z. P. O. s tým, aby ju súd určil za výlučnú nájomníčku predmetného bytu a členku Územného bytového družstva Košice - Ť., T. XX, XXX XX P. a aby rozhodol, že žalovaný nemá nárok na bytovú náhradu.

2. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že za trvania manželstva strany sporu nadobudli členstvo v ÚBD Košice - Ťahanovce a stranám sporu vznikol spoločný nájom k predmetnému družstevnému bytu. Poukázala na skutočnosť, že na základe zmluvy o prevode členských a nájomných práv a povinností a dohody o majetkovom vypořádání zo dňa 18. 1. 2012 a následne nájomnej zmluvy o prenechaní predmetného družstevného bytu do užívania a v súlade so stanovami ÚBD Košice Ťahanovce, dňa 22.2.2012 so žalovaným nadobudli nájomné a členské práva k predmetnému bytu od rodičov žalovaného. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 22.6.2016 sp. zn. 21P/30/2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 7. 2016, bolo manželstvo strán sporu rozvedené a na čas po rozvode boli maloleté deti pochádzajúce z manželstva strán sporu D., F.. X.XX.XXXX a P. E. F.. XX.XX.XXXX zverené do osobnej starostlivosti matky, t. j. žalobkyne a žalovaný ako otec bol zaviazaný k povinnosti titulom výživného platiť na maloleté deti pre každú z nich výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima, a to k rukám matky, vždy do 15 dňa v mesiaci vopred od právoplatnosti rozsudku. Dôvodila, že podala návrh na vypořádanie BSM a ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 19C/19/2019 a bez toho, aby došlo k zrušeniu práva spoločného nájmu

bytu, nemôže byť v rámci konania o vyporiadanie BSM riešená otázka majetkovej hodnoty členského podielu k predmetnému bytu. Uviedla, že k uzavretiu dohody medzi stranami sporu ohľadom zrušenia práva spoločného nájmu bytu a vyriešení otázky, kto sa stane ďalším nájomcom predmetného bytu a členom družstva v zmysle § 705 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nedošlo a v súčasnosti predmetný byt užíva ona spolu aj s maloletými deťmi, žalovaný toho času býva u svojej matky na adrese Č. XX, P.. Poukázala na laxný prístup žalovaného k rodine a jej potrebám a na opakujúce sa násilné správanie sa žalovaného voči jej osobe, ktoré boli spočiatku na verbálnej úrovni a neskôr aj fyzického charakteru, v dôsledku čoho bol žalovaný viac krát trestne stíhaný a tiež bol aj právoplatne odsúdený, a to trestným rozkazom Špecializovaného súdu v Pezinku zo 4. 8. 2008 sp. zn. BB4T/19/8 v zmysle ktorého bol uznaný vinným z trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a z prečinu podplácania podľa ustanovenia § 33 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 14.4.2007 napadol žalobkyňu tak, že do nej kopal a rukami ju udieral do tváre a do celého tela, až kým nestratila vedomie a spadla a od ďalšieho agresívneho konania upustil až na zákaz okoloidúcich, čím jej spôsobil ľahké zranenie s dobou liečenia 7 dní, za čo mu bol uložený úhrnný peňažný trest vo výške 15.000,- Sk. Odsúdený bol aj trestným rozkazom Okresného súdu Košice I zo dňa 19.5.2015 sp. zn. OT/94/2015 z prečinu nebezpečného vyhrážania za skutok, že dňa 16.5.2015 ju škrtil oboma rukami v spálni spoločného bytu, dňa 17.5.2015 ju opätovne napadol pod vplyvom alkoholu, čím sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov a zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje. Poukázala na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 25C/124/2016 o vylúčenie žalovaného s užívania predmetného družstevného bytu, ktoré v čase podania žaloby právoplatne ukončené nebolo a v konaní bolo vydané neodkladné opatrenie (predtým predbežné opatrenie) dňa 5. 5. 2016, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté o zákaze žalovaného vstupovať do predmetného bytu do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a tiež bol zakázaný žalovanému vstup na pracovisko žalobkyne - Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam. Tiež poukázala na trestné konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 4T/13/2017v v ktorom rozsudkom zo dňa 3. 9. 2019 uznal súd žalovaného vinným zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od septembra 2015 najmenej do marca 2016 R. P., v byte na K. H. Č.. XXXX/X a inde psychicky týral žalobkyňu. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Žalobkyňa dala do pozornosti súdu aj správanie sa žalovaného ako otca vo vzťahu k maloletým deťom a príslušný Okresný súd Košice I v konaní sp. zn. 21P/46/2017 pristúpil k obmedzeniu stretávania sa otca s maloletými deťmi, poukazujúc na nariadené znalecké dokazovanie v uvedenom konaní.

3. Žalobkyňa spolu so žalobou na preukázanie svojho nároku doručila zmluvu o prevode členských a nájomných práv a povinností a dohodu o majetkovom vyporiadání uzavretú medzi prevádzajúcim: D. H.K., F.. X.X.XXXX, E. H., F.. X.X.XXXX Z. T. Č. XX, P. a nadobúdateľmi - stranami sporu dňa 18.1.2012, nájomnú zmluvu o prenechaní družstevného bytu do užívania uzavretú medzi ÚBD Košice Ťahanovce a stranami sporu dňa 22.2.2012; v priebehu konania súdu doručila rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/30/2016 zo dňa 22.6.2016, komplexný posudok maloletej D. H., stanovisko ÚBD Košice - Ťahanovce zo dňa 24.2.2020, trestný rozkaz vydaný Špeciálnym súdom v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4T/19/2008 zo dňa 4.7.2008.

4. Žalobkyňa použila nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, návrh na vykonanie dokazovania vyššie uvedenými dôkazmi.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril; na pojednávanie sa bez predchádzajúceho ospravedlnenia nedostavil, teda nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

6. Súd s poukazom na označenie dôkazov žalobkyňou v žalobe z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 25C/124/2016 zistil, že uznesením zo dňa 5. 5. 2016 sa žalovanému zakázal vstup do družstevného bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. poschodí na ulici H. X R. P. a tiež sa mu zakázal vstup na pracovisko žalobkyne - Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Vo veci samej bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 10.9.2020, právoplatným dňa 31.10.2020, ktorým bol žalovaný vylúčený z užívania predmetného bytu.

7. Z pripojeného trestného spisu sp. zn. OT/94/2015 súd zistil, že žalovaný bol uznaný vinným, že v P. dňa 16.5.2015 v čase o 2.00 hod. v byte na ul. H. Č.. X vošiel do spálne bytu, kde oboma rukami škrtil svoju manželku E.. A. H. so slovami „ Ty piča, ja ťa dobijem“, ktorá ho nato od seba odkopla a následne dňa 17.5.2015 v čase o 13.30 hod. za prítomnosti svojej matky E. H., po príchode do bytu na K.. H. Č.. X R. P. pod vplyvom alkoholu znovu napadol svoju manželku E.. A. H. so slovami „ Kde si sa kurvila“, následne ju chytil za vlasy a za ne ju ťahal, kde v jeho ďalšom konaní mu zabránila jeho matka tak, že ho chytila a povedala mu, aby ju pustil, pričom sa svojej manželke opäť vyhrážal slovami: „Prídem za tebou do roboty a Ťa tak dobijem, že skončíš na vozíku, alebo v zemi“, čím takto svojím konaním vzbudil u nej dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky splní, pričom k jej zraneniu nedošlo, teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a teda tým spáchal prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

8. Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/13/2017 bolo zistené, že žalovaný bol uznaný vinným, že v období od septembra 2015 najmenej do marca 2016 R. P.O. R. T. F. K. H. Č.. XXXX/X I. inde psychicky týral v tom čase svoju manželku E.. A. C., F.. XX.X.XXXX, a to tak, že odkedy sa poškodená vrátila do spoločnej domácnosti spoločne s deťmi, z ktorej sa pre nehody a opakované napádanie obvineným odsťahovala ku svojim rodičom a po tom, čo mu oznámila, že sa chce rozvieť, jej tento sústavne vulgárne nadával a vyhrážal sa jej fyzickým napadnutím, citovo a psychicky ju vydieral, že bude zničená a poškodená v zamestnaní a skončí v base, z ktorého konania ju často bolela hlava a v noci nevedela spať, nechutilo jej jesť a následkom čoho nemohla v pokoji vykonávať svoju činnosť doma, ani na pracovisku, na základe čoho sa poškodená v marci 2016 musela aj s deťmi opätovne odsťahovať zo spoločnej domácnosti ku svojim rodičom, pričom v dôsledku tohto správania obvineného poškodená trpí podľa znaleckého posudku postraumatickou stresovou poruchou, tým spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

9. Súd zároveň zistil, že žalovaný v priebehu trestného stíhania (4T/13/2017) bol obmedzený na osobnej slobode väzobným stíhaním od 29.12.2016, 16.30 hod. do 31.12.2016, 18.10 hod., od 9.1.2017, 12.15 hod. do 24.3.2017 a od 21.11.2017, 13.15 hod. do 1.2.2018.

10. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 21P/46/2017, z rozsudku zo dňa 20. 9. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Cop/4/2020 zo dňa 31. 3. 2020 súd zistil, že týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/30/2016 zo dňa 22.6.2016, t. j. o rozvode a o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode tak, že v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každú prvú a štvrtú sobotu v mesiaci od 9.00 do 17.00 hodiny. Zároveň z odôvodnenia tohto rozsudku súd zistil, že maloleté deti boli svedkami častého domáceho násillia otca voči matke a zažívali agresívne správanie otca aj voči sebe.

11. Z obsahu pripojených spisov súd tiež zistil, že žalovaný má diagnostikovanú Huntingtonovú chorobu, ktorá je genetického charakteru.

12. Prenajímateľ predmetného bytu vo svojom stanovisku zo dňa 24.2.2020 navrhol za člena ÚBD Košice - Ťahanovce a výlučného nájomcu ponechať toho z rozvedených manželov, ktorého ekonomická situácia umožní hradiť náklady spojené s užívaním bytu, resp. ak je finančná situácia u obidvoch na rovnakej úrovni, doporučil ponechať výlučný nájom k bytu tomu, ktorému boli na čas po rozvode zverené maloleté deti do starostlivosti.

13. Je nesporné, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 17.4.2004 a z manželstva pochádzajú maloleté deti D., F.. X.XX.XXXX I. P. E. F.. XX.XX.XXXX, pričom maloletá D. má diagnostikovanú poruchu autistického spektra. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 22.6.2016, sp. zn. 21P/30/2016 bolo manželstvo strán sporu právoplatne rozvedené a maloleté deti pochádzajúce z manželstva boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný k povinnosti prispievať na ich výživu 30 % zo sumy životného minima pre každé dieťa osobitne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.7.2016. Zo zmluvy o prevode členských a nájomných práv a povinností a dohode o majetkovom vypořádání zo dňa 18.1.2012 uzavretej medzi prevádzajúcimi D. H., F.. X.X.XXXX I. E. H., F.. X.X.XXXX Z. T. Č. XX, P. a stranami sporu vyplýva, že prevádzajúci previedli na strany sporu ako nadobúdateľov všetky svoje práva a povinnosti, ktoré mali ako členovia a nájomcovia

bytu ÚBD Košice - Ťahanovce, a to právo užívať družstevný byt a uzavrieť s ÚBD Košice - Ťahanovce zmluvu o nájme družstevného bytu nachádzajúceho sa R. P. F. K. H. X, č. bytu X. Z nájomnej zmluvy zo dňa 22.2.2012 uzavretej medzi ÚBD Košice - Ťahanovce a stranami sporu vyplýva, že ÚBD Košice - Ťahanovce ako prenajímateľ prenechal členom družstva - stranám sporu do užívania družstevný byt č. X, nachádzajúci sa na X. poschodí na K. H. X, pozostávajúcej z troch izieb, kuchyne a príslušenstva o výmere XX,XXm² a bolo konštatované, že v čase uzavretia nájomnej zmluvy strany sporu boli manželmi.

14. Súd vec právne posúdil nasledovne:

15. Podľa ust. § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania.

16. Podľa ust. § 700 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pri družstevnom byte môže spoločný nájom vzniknúť len medzi manželmi.

17. Podľa ust. § 703 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájmom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne.

18. Podľa ust. § 705 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa rozvedení manželia nedohodnú o nájme bytu, súd na návrh jedného z nich rozhodne, že sa zrušuje právo spoločného nájmu bytu. Súčasne určí, ktorý z manželov bude byt ďalej užívať ako nájomca.

19. Podľa ust. § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve.

20. Podľa ust. § 705 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu vezme súd zreteľ najmä na záujmy maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

21. Podľa ust. § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie nezniesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

22. Podľa ust. § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka, ak ide o prípady podľa § 705 ods. 1 a 2 druhej vety môže súd, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo len na náhradné ubytovanie alebo na prístrešie. Ak sa rozvedený manžel za trvania manželstva alebo po rozvode manželstva voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia, súd rozhodne, že bytová náhrada mu nepatrí.

23. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že stranám sporu vzniklo spoločné členstvo v ÚBD Košice - Ťahanovce, Bukureštská 12, Košice i právo spoločného nájmu bytu nachádzajúceho sa v P. F. K. H. X, č. bytu X. na X. poschodí, pozostávajúceho z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva a zároveň je nesporné, že rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/30/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 7.2016 bolo manželstvo strán sporu rozvedené. Z manželstva pochádzajúce maloleté deti D. I. P. E. na čas po rozvode boli zverené do osobnej starostlivosti matky - žalobkyne. Strany sporu sa po rozvode manželstva nedohodli o ďalšom nájme bytu.

24. Podľa ust. § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

25. Podľa ust. § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

26. Súd na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovaným zákonným ustanovením § 705 OZ zrušil právo spoločného nájmu bytu strán sporu, pretože mal za preukázané, že vzniklo právo spoločného nájmu bytu a taktiež aj spoločné členstvo strán sporu v družstve, a zároveň medzi stranami sporu po rozvode manželstva nedošlo k uzavretiu žiadnej dohody o ďalšom nájme predmetného bytu.

27. Za výlučného nájomcu predmetného bytu a výlučného člena ÚBD Košice - Ťahanovce, T. XX, P. určil žalobkyňu, majúcu na zreteli záujem maloletých detí, ktoré boli po právoplatnom rozvode strán sporu zverené do starostlivosti žalobkyne (matky), ktoré spolu so žalobkyňou predmetný byt doposiaľ užívajú a výlučne žalobkyňa sa podieľa na úhradách nákladov spojených s jeho užívaním.

28. Najpodstatnejším hľadiskom pri rozhodovaní o výlučnom nájomcovi a tiež pri rozhodovaní o bytovej náhrade bola jednoznačne preukázaná skutočnosť, že žalovaný sa za trvania manželstva dopúšťal voči žalobkyni fyzického a psychického násillia, toto fyzické a psychické násillie za trvania manželstva bolo v konaní jednoznačne preukázané trestnými rozhodnutiami, v zmysle ktorých bol žalovaný uznaný vinným práve za násillné správanie sa voči žalobkyni. Podstatným pre toto rozhodnutie súdu je aj právoplatný rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 25C/124/2016, ktorým bol žalovaný vylúčený z užívania predmetného bytu a v ktorom príslušný súd jednoznačne dospel k záveru, že v konaní bolo preukázané agresívne správanie žalovaného trvajúce už niekoľko rokov a poukazujúc na ust. § 705a Občianskeho zákonníka, mal zato, že boli splnené zákonné podmienky na vylúčenie žalovaného z užívania bytu. V citovanom rozsudku súd tiež poukázal na právoplatné rozhodnutia súdov v trestnom konaní vedených voči žalovanému, na ktoré poukazuje aj žalobkyňa v tomto konaní a poukázal tiež na nepopretie skutkových okolností, resp. tvrdení žalobkyňou v tomto konaní.

29. Ustanovenie § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka jasne definuje, resp. hovorí, že ak sa rozvedený manžel za trvania manželstva alebo po rozvedení manželstva voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia, súd rozhodne, že bytová náhrada nepatrí. V tomto prípade je nepochybné a nesporné, čo jednoznačne vyplýva z trestných spisov a z rozhodnutí vydaných v trestných konaniach vedených voči žalovanému, že žalovaný sa dopúšťal fyzického a aj psychického násillia voči žalobkyni ako manželke, a v tomto prípade je irelevantné, či sa ho dopúšťal počas manželstva alebo po ňom, a tak je povinnosťou súdu, vid' slovné spojenie „ súd rozhodne“ , rozhodnúť o bytovej náhrade tak, že táto takejto osobe dopúšťajúcej sa fyzického alebo psychického násillia nepatrí. Súd uvádza, že citované ustanovenie veta druhá Občianskeho zákonníka je úpravou - občianskoprávnou sankciou pre násillníka. To znamená, že okrem obmedzenia alebo vylúčenia užívacieho práva manžela, ktorý sa správa spôsobom uvedeným v § 705a Občianskeho zákonníka, môže súd v prípade zániku spoločného nájmu bytu manželmi rozhodnúť, že násillnému manželovi neprislúcha žiadna bytová náhrada. Predpokladom pre nepriznanie bytovej náhrady je, že násillný manžel sa počas trvania manželstva alebo po rozvedení v spoločnom byte dopúšťal voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva v spoločnom byte, násillného konania uvedeného v ustanovení § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka (rozumej fyzického alebo psychického). Právo na poskytnutie bytovej náhrady násillnému manželovi v takomto prípade by bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Súd má jednoznačne zato, že v takomto prípade súd nemôže uplatniť žiadnu svoju úvahu a zvažovať, či násillnému manželovi bytová náhrada patrí a v akej forme alebo nepatrí, pretože súd nemá inú možnosť len rozhodnúť tak, že rozvedenému manželovi, ktorý sa dopustil alebo sa dopúšťa násillného správania žiadna bytová náhrada nepatrí (k rovnakým právnym záverom dospel Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 42/2007).

30. Premietnuc vyššie uvedené na prejednávany prípad súd žalovanému bytovú náhradu nepriznal.

31. Podľa ust. § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

32. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

33. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Ak súd považuje skutkové tvrdenia strany podľa § 151 CSP za nesporné, nevykonáva o nich dokazovanie.

34. Procesná pasivita žalovaného v spore (k žalobe sa vôbec nevyjadril a na pojednávanie sa nedostavil) má za následok nespornosť skutkových tvrdení žalobkyňou de iure, t.j. nastáva aplikácia právnej

domnienky uvedenej v ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec, teda ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila.

35. Aplikujúc citované ust. § 151 ods. 1 CSP na prejednávany prípad, súd považujúc skutkové tvrdenia žalobkyne, ktoré navyše preukázala aj dôkazmi, za nesporné, vyhovel žalobe v celom rozsahu.

35. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

37. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: - dôvody hodné osobitného zreteľa, - výnimočné okolnosti.

38. Súd v prejednanom prípade vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, pre ktoré náhradu trov konania nepriznal, vychádzajúc zo skutočnosti, že vyriešenie otázky ďalšieho nájmu bytu bolo v záujme obidvoch strán sporu.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje (§ 355 ods. 1 CSP). Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Odvolanie môže podať strana, ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo k rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy nájsť preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z.z.).